

**Uchwała Nr XXX/287/14
Rady Powiatu w Goleniowie
z dnia 27 marca 2014 r.**

w sprawie rozpatrzenia skargi

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2013, poz. 595 i 645) oraz w związku z art. 228, art. 229 pkt 4 i art. 237 § 1 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267) oraz w związku z § 19 ust. 2 Statutu Powiatu Goleniowskiego (Dz. Urz. Woj. Zach. z 1999r. Nr 3, poz. 24; z 2000r. Nr 13, poz. 126; z 2001r. Nr 36, poz. 833; z 2002 r. Nr 23, poz. 391, Nr 52, poz. 1140; z 2003r. Nr 1, poz. 14; z 2004 r. Nr 5, poz. 62, Nr 83, poz. 1468; z 2007r. Nr 95, poz. 1651, Nr 105, poz. 1808)

Rada Powiatu w Goleniowie uchwała, co następuje:

§1. Po rozpatrzeniu skargi Pana z dnia 21 lutego 2014 r. na Starostę Goleniowskiego uznaje się skargę za bezzasadną.

§2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu w Goleniowie.

§3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Powiatu

Witold Kaleczyc

Uzasadnienie

W dniu 21 lutego 2014 r. Skarżący złożył w Starostwie Powiatowym w Goleniowie skargę na niewłaściwe załatwienie przez Starostę Goleniowskiego wniosków Skarżącego z dnia 27 czerwca 2012 r. oraz dnia 23 lipca 2012 r., co miało być pośrednią przyczyną postawienia w sierpniu oraz wrześniu 2013 r. w okolicy miejsca pamięci narodowej, toalety, które to zdarzenie Skarżący ocenia negatywnie.

Zgodnie z przepisem art. 229 pkt 4 KPA organem właściwym do rozpoznania skargi na działalność Starosty Goleniowskiego jest Rada Powiatu w Goleniowie.

W toku postępowania wyjaśniającego ustalono, iż Skarżący pismem z dnia 27 czerwca 2012 r. wystąpił do Starosty Goleniowskiego o podjęcie przez władze publiczne RP działań w odniesieniu do Prezydenta Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej oraz związanych z inicjatywą ustawodawczą.

Mając na uwadze brak właściwości Starosty Goleniowskiego w sprawie, pismo przekazano do Kancelarii Sejmu RP, o czym powiadomiono Skarżącego.

Skarżący, pomimo powiadomienia o braku właściwości Starosty Goleniowskiego w sprawie, w dniu 24 lipca 2012 r. ponownie wniósł o podjęcie działań wymienionych w piśmie z dnia 27 czerwca 2012 r. przez Starostę Goleniowskiego załączając pismo od Kancelarii Sejmu informujące o przekazaniu wniosku Skarżącego do wiadomości Komisji Spraw Zagranicznych oraz wskazujące Ministerstwo Spraw Zagranicznych jako jednostkę właściwą do prowadzenia polityki zagranicznej.

Mając na uwadze treść pism z dnia 27 czerwca 2012 r. oraz dnia 24 lipca 2012 r. stwierdzić należy, iż oba pisma dotyczą analogicznych działań, jakich podjęcia przez Starostę Goleniowskiego żądał Skarżący, wymienionych w piśmie z dnia 27 czerwca 2012 r. i powtórzonych w piśmie z dnia 23 lipca 2012 r., które wpłynęło w dniu 24 lipca 2012 r. Skarżący składając drugie z wymienionych pism działań już po uprzednim powiadomieniu o braku właściwości Starosty Goleniowskiego w sprawie, stąd pismo to składał mając wiedzę, iż jest ono składane do organu niewłaściwego. Jednocześnie, mając na uwadze treść pisma nr BKI-141-6419/12 z dnia 16 lipca 2012 r., które Skarżący załączył do pisma z dnia 24 lipca 2012 r., stwierdzić należy, iż wnioski i żądania objęte wystąpieniem Skarżącego z dnia 27 czerwca 2012 r. były przedmiotem rozpoznania przez właściwy organ, któremu przekazano pismo, a Skarżący został pouczone o właściwości innego organu w sprawie, stąd występowanie o rozpoznania sprawy przez Starostę Goleniowskiego również było pozbawione podstaw.

Zauważyć przy tym należy, iż Organ nie nadał pismu z dnia 23 lipca 2012 r. biegu, pozostawiając je w aktach sprawy, co nie było działaniem prawidłowym, gdyż należało w sprawie ponownie zastosować przepis art. 231 KPA, jednakże nie stwierdzono, by powyższe skutkowało jakimkolwiek wpływem na postępowanie wszczęte pismem z dnia 27 czerwca 2012 r., skoro pismo z dnia 24 lipca 2012 r. nie zawierało żadnych nowych, dodatkowych okoliczności poza ponowieniem twierdzeń Skarżącego o właściwości Starosty Goleniowskiego w sprawie, co do których jak wykazano Skarżący musiał mieć wiedzę o braku właściwości Organu w sprawie.

Niezależnie od powyższego, Skarżący nie wskazał żadnych przesłanek zasadniających tezę skargi, iż okoliczności rozpoznania pism z dnia 27 czerwca 2012 r. oraz 24 lipca 2012 r. miały mieć wpływ na postawienie toalety w miejscu pamięci narodowej zlokalizowanym w innym mieście, położonym w innej części kraju. Rada nie stwierdziła, by miał tu miejsce chociażby pośredni związek przyczynowo – skutkowy, jak wskazano w treści skargi.

Mając powyższe na uwadze skargę należało uznać za bezzasadną, o czym należy powiadomić Skarżącego z pouczeniem o treści przepisu art. 239 § 1 KPA w brzmieniu: „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego”.